

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 276/2022-44

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, Aleja slobody 1890/50, Dolný Kubín, proti postupu Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 14D/102/2019 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 14D/102/2019 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 14D/102/2019 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietahov.
3. Sťažovateľke **p r i z n á v a** finančné zadost'učinenie **200 eur**, ktoré **j e** Okresný súd Čadca **p o v i n n ý** vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
4. Okresný súd Čadca je povinný nahradiť sťažovateľke trovy konania **492,32 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 9. marca 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14D/102/2019. Žiada o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 5 000 eur a náhrady trov konania.

II.

Skutkové východiská

2. Sťažovateľka je ako zákonná dedička (dcéra poručiťa) účastníčkou dedičského konania, predmetom ktorého je prejednanie dedičstva po poručiťovi [REDAKOVANÉ], zomrelom [REDAKOVANÉ] Okresnému súdu bolo 26. augusta 2019 doručené oznámenie o úmrtí poručiťa, na základe ktorého súd uznesením z 12. septembra 2019 začal konanie v označenej dedičskej veci a prejednaním dedičstva poveril [REDAKOVANÉ] notára so sídlom v [REDAKOVANÉ] (ďalej len „notár“), ako súdneho komisára. V mesiacoch september a október 2019 notár vykonal lustráciu v registri závetov, vyžiadal listy vlastníctva z katastrálnych odborov v [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], ktoré boli doručené v mesiacoch október a november 2019. V januári 2020 notár požiadal okresný súd o zaslanie rozsudku o rozvođe (zo spisu nie je možné zistiť, kedy bol notárovi doručený). Pojednávanie nariadené na 16. júl 2020 bolo zrušené na žiadosť právneho zástupcu sťažovateľky (z dôvodu jeho pobytu v zahraničí). Ďalšie pojednávanie bolo nariadené na 29. júl 2020, na ktorom dedičia nedospeli k dedičskej dohode a právnenmu zástupcovi sťažovateľky bola uložená povinnosť predložiť do nasledujúceho pojednávania súpis hnutelných vecí, ktoré spadajú do dedičstva. Notár 9. októbra 2020 vyzval právneho zástupcu sťažovateľky na splnenie povinnosti uloženej na ostatnom pojednávaní, na ktorú reagovala sťažovateľka návrhom doručeným 18. novembra 2020 na vykonanie neodkladných úkonov a na zabezpečenie vecí podľa § 179 a § 180 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“). Notár uznesením z 25. novembra 2020 nariadil na 17. december 2020 súpis na mieste samom, zapečatenie a uloženie do úschovy kľúčov od motorových vozidiel. Nariadený termín bol 15. decembra 2020 zrušený z dôvodu práceneschopnosti notára. Ďalší termín súpisu vecí bol nariadený na žiadosť sťažovateľky (z 1. marca 2021) na 24. marec 2021, aj tento termín bol zrušený z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti notára. Uznesením z 22. apríla 2021 notár udelil súhlas dedičom na odhlásenie motorových vozidiel z evidencie vozidiel a vyzval dediča [REDAKOVANÉ] na predloženie súpisu hnutelných vecí v lehote 14 dní. Sťažovateľka doručila 10. mája 2021 odvolanie proti uzneseniu z 22. apríla 2021, ktoré notár spolu so svojim vyjadrením predložil 21. mája 2021 okresnému súdu. Okresný súd uznesením zo 4. novembra 2021 zrušil uznesenie z 22. apríla 2021 a vec vrátil notárovi na ďalšie konanie. Notár 6. decembra 2021 požiadal o vylúčenie z prejednávania a rozhodovania dedičskej veci, ktorej okresný súd uznesením z 8. decembra 2021 vyhovel a 27. decembra 2021 poveril prejednaním dedičstva notárku [REDAKOVANÉ]. Poverená notárka 5. januára 2022 požiadala o svoje vylúčenie. Okresný súd uznesením zo 6. júna 2022 rozhodol, že notárka [REDAKOVANÉ] nie je vylúčená z úkonov v dedičskej veci po poručiťovi.

III.

Argumentácia sťažovateľky

3. V napadnutom konaní nebolo ku dňu podania ústavnej sťažnosti meritórne rozhodnuté, napriek viacnásobným návrhom sťažovateľky nebol majetok patriaci do dedičstva riadne zabezpečený

a zo strany notára a súdu neboli prijaté také opatrenia, aby nedochádzalo k neoprávnenému užívaniu, resp. znehodnocovaniu majetku patriaceho do dedičstva. Okresný súd v rozpore so zákonom meritórne nerozhodol o sťažnosti sťažovateľky na prietahy v konaní z 20. apríla 2021 a túto alibisticky postúpil na vybavenie Notárskej komore Slovenskej republiky (ďalej len „notárska komora“). Notárska komora oznámením z 30. júna 2021 sťažnosť sťažovateľky odložila s odôvodnením, že notárska komora ako orgán samosprávy notárov nemá oprávnenie zasahovať do konania o dedičstve, ktoré je súdnym konaním. Napriek podaniu sťažnosti na prietahy v dedičskom konaní okresný súd neprijal žiadne opatrenia na ich odstránenie. Okresný súd v napadnutom konaní naposledy rozhodol na základe žiadosti notára uznesením z 8. decembra 2021 o jeho vylúčení ako súdneho komisára z prejednávania a rozhodovania v dedičskom konaní. Od 8. decembra 2021 nemala sťažovateľka o postupe súdu v dedičskom konaní žiadnu vedomosť.

4. V napadnutom konaní došlo, a aj v súčasnosti dochádza zo strany súdu k prietahom v konaní, ktoré nemožno ospravedlniť. Súd nevyužíva procesné inštitúty, ktoré mu zákonná úprava poskytuje na to, aby mohol vo veci náležite konať a rozhodnúť, jeho postup sa preto javí ako neefektívny. Sťažovateľka považuje postup predsedu okresného súdu pri vybavovaní sťažnosti sťažovateľky na prietahy, ktorú postúpil notárskej komore, za nezákonný, ktorý je sám osebe prietahom v konaní. Okresný súd neprijal žiadne procesné opatrenia na odstránenie prietahov v konaní v zmysle § 18 CMP. Nejde o náročnú vec, keďže dôkazy potrebné pre rozhodnutie v merite veci boli označené v podaniach sťažovateľky a úlohou súdu bolo iba zhodnotiť existenciu alebo neexistenciu vecí patriacich do dedičstva a dedičstvo vyporiadať. Nie je únosné, aby ani po viac ako dva a pol roku od smrti poručiteľa nebolo vo veci vydané meritórne rozhodnutie za situácie, keď je zřejmý a nesporný okruh dedičov. Doteraz nebol vykonaný ani súpis vecí patriacich do dedičstva napriek tomu, že súd má vedomosť o tom, kde sa nachádzajú a ktoré sú to veci, všetko napriek viacnásobným urgenciám zo strany sťažovateľky.

5. Sťažovateľka považuje za primerané, aby jej v tejto veci bolo priznané finančné zadostučinenie s poukazom na pocit právnej neistoty vyplývajúci z nečinnosti okresného súdu a preukázaný vznik materiálnej škody v podobe nutnosti úhrady pokuty za nevykonanie „*STK a EK*“ na motorových vozidlách v sume 600 eur.

IV.

Vyjadrenie okresného súdu, replika sťažovateľky

IV.1. Vyjadrenie okresného súdu:

6. Podľa okresného súdu, hoci doterajší postup povereného súdneho komisára v napadnutom konaní nebol celkom bez prietahov, ich intenzita s prihliadnutím na všetky okolnosti konania nedosiahla taký stupeň závažnosti, ktorý by mohol jednoznačne viesť k záveru o porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ak boli zrušené termíny pojednávania a súpisu majetku na mieste samom zo strany povereného súdneho komisára, bolo to z dôvodov jeho práceneschopnosti, a túto skutočnosť je potrebné považovať za objektívnu príčinu. K prietahom v konaní prispela aj celospoločenská situácia týkajúca sa šírenia nákazy COVID-19. K prietahom v konaní prispel právny zástupca sťažovateľky, ktorý nereagoval na výzvu súdneho komisára.

7. V napadnutom konaní sa konalo priebežne, pričom situácia sa skomplikovala práceneschopnosťou zákonnej sudkyne, ktorá trvala od 22. septembra 2021 do 13. decembra 2021, keď po ukončení práceneschopnosti mala v registri cez 130 spisov.

IV.2. Replika sťažovateľky:

8. Sťažovateľka replikuje, že od momentu podania ústavnej sťažnosti neboli zo strany súdu prijaté žiadne účinné opatrenia smerujúce k odstráneniu jej právnej neistoty. S prihliadnutím na rozhodovaciu činnosť okresného súdu v obdobných veciach, v situácii, keď je známy okruh dedičov, neexistuje spor o dedičské právo, na 90 % je zistený majetok patriaci do dedičstva a je známe miesto, kde sa nachádzajú hnutelné veci patriace do dedičstva a stačí vykonať ich súpis, je skutočnosť, že za obdobie takmer 3 rokov od smrti poručiteľa nedošlo k vydaniu meritórneho rozhodnutia, neakceptovateľná. Pokiaľ notárovi bránili vo výkone funkcie a v riadnom pokračovaní v konaní objektívne dôvody (nepriaznivý zdravotný stav), mal v zmysle zákona (notárskeho poriadku a Civilného mimosporového poriadku) oznámiť tieto skutočnosti súdu, ako aj notárskej komore, čo však neurobil. Okresný súd mal podľa Civilného mimosporového poriadku k dispozícii viacero právnych inštitútov, ktoré mohol využiť, ale nevyužil na odstránenie prietáhov v konaní. S tvrdením, že k prietahom v konaní prispel jej právny zástupca, ktorý nereagoval na výzvu notára, sťažovateľka nesúhlasí a uvádza, že na uvedenú výzvu reagovala návrhom z 18. októbra 2020 na vykonanie neodkladných úkonov a na zabezpečenie vecí, v ktorom (ale už aj v zápisnici o predbežnom vyšetrení z 9. októbra 2019) je uvedený čiastkový súpis vecí patriacich do dedičstva po poručiťovi. Uvedený návrh bol podaný práve z dôvodu, že ostatní dedičia zabránili sťažovateľke vstupu do nehnuteľností, v ktorých sa uvedené hnutelné veci nachádzajú na účel vykonania ich súpisu. Poukázala na § 175 a § 179 CMP, z ktorých podľa nej vyplýva povinnosť súdu (resp. povereného súdneho komisára), a nie dedičov, zisťovať majetok poručiteľa. Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd rozhodol v zmysle petitu ústavnej sťažnosti.

V.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

9. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

10. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

11. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená v čl. 12 CMP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. Povinnosť súdu konať v civilnom mimosporovom konaní bez prietáhov je vyjadrená napr. aj v § 30 CMP, podľa ktorého po začatí konania postupuje súd v súčinnosti s ostatnými subjektmi konania tak, aby bola vec v čo najkratšom čase prejednaná a rozhodnutá, ďalej v § 31 CMP, podľa ktorého súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní, ale aj v ustanovení § 34 CMP, ktorým je vylúčená aplikácia ustanovení Civilného sporového poriadku o koncentrácii konania (vrátane sudcovskej koncentrácie konania).

12. Ústavný súd už v rámci svojej predchádzajúcej činnosti judikoval, že úkony notára ako súdneho komisára v konaní o dedičstve sú úkonmi súdu, a preto aj nimi možno spôsobiť zbytočné prietahy, za ktoré nesie zodpovednosť všeobecný súd (napr. II. ÚS 223/08).

13. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02).

14. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že dedičské konania tvoria bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov a v zásade ich nemožno považovať za právne ani skutkovo zložité. Ústavný súd však predmetnú vec hodnotí ako skutkovo zložitú z dôvodu problematickej komunikácie medzi dedičmi a vyhrotených vzťahov medzi nimi, v dôsledku čoho nedošlo k predloženiu súpisu hnutelných vecí spadajúcich do masy dedičstva. Sťažovateľka z dôvodu hrozby fyzického a verbálneho napadnutia požiadala súdneho komisára o súčinnosť pri vykonaní súpisu hnutelných vecí, čomu notár vyhovel a uznesením nariadil súpis na mieste samom. Ústavný súd však zároveň uvádza, že ani faktickou zložitou veci nie je možné ospravedlniť neprimeranú dĺžku napadnutého konania.

15. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v napadnutom konaní, ústavný súd zistil, že aj sťažovateľka prispela svojím správaním k doterajšej dĺžke napadnutého konania, na čo poukázal aj okresný súd. Na ťarchu sťažovateľky z pohľadu zbytočných prietáhov v napadnutom konaní možno pripísať skutočnosť, že neoznámila hneď nemožnosť splnenia povinnosti uloženej notárom (29. júla 2020) predložiť súpis hnutelných vecí, ale čakala až na výzvu notára (9. októbra 2020) na splnenie uvedenej povinnosti. Na uvedenú skutočnosť ústavný súd prihliadol pri úvahe o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

16. Napokon ústavný súd hodnotil postup okresného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietáhov, pričom uvádza, že doterajšia dĺžka napadnutého konania v trvaní takmer troch rokov je sama osebe neprimeraná.

17. Ústavný súd zistil v postupe okresného súdu jeho nečinnosť ale aj neefektívnu činnosť (najmä na strane povereného notára), ktorá tiež môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (napr. IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09).

18. Okresný súd bol v predmetnej veci nečinný v období od 21. mája 2021, keď mu notár predložil spis s odvolaním sťažovateľky, až do rozhodnutia o odvolaní 4. novembra 2021 (viac ako 5 mesiacov) a v období od 5. januára 2022 do 6. júna 2022 (5 mesiacov), keď rozhodoval o žiadosti ním poverenej notárky [REDAKOVANÉ] o vylúčenie z úkonov v dedičskej veci.

19. O neefektívnom postupe povereného notára svedčí skutočnosť, že aj napriek vydaniu uznesenia z 25. novembra 2020, ktorým nariadil súpis na mieste samom, zapečatenie a uloženie do úschovy, pričom tieto úkony považoval za potrebné a účelné, dosiaľ vykonané neboli. Uznesenie notára z 22. apríla 2021 o udelení súhlasu na odhlásenie motorových vozidiel z evidencie bolo zrušené z dôvodu nevykonateľnosti jeho výroku, v ktorom nebolo špecifikované, či ide o dočasné alebo o trvalé vyradenie z evidencie. Notár postupoval málo razantne aj pri zisťovaní hnutelných vecí patriacich do dedičstva, keď výzvou z 22. apríla 2021 síce vyzval druhého z dedičov na predloženie ich súpisu, avšak splnenie tejto povinnosti nijako nevynucoval (napr. uložením poriadkovej pokuty).

20. Vo vzťahu k obrane okresného súdu, ktorý poukázal na množstvo vybavovaných vecí v registri zákonnej sudkyne a jej práceneschopnosť, ako aj na práceneschopnosť notára, ústavný súd odkazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej v súlade s medzinárodným štandardom uplatňovania dohovoru platí, že personálne problémy justičného systému nezavazujú štát zodpovednosti za zbytočné prietahy v súdnom konaní (III. ÚS 17/02). Personálne komplikácie nemajú povahu okolnosti, ktorá by vylučovala alebo znižovala zodpovednosť súdu za rozhodnutie vo veci osoby, ktorá sa naň obrátila. Na druhej strane niet pochýb o tom, že napadnuté konanie nepriaznivo ovplyvnili situácia vyvolaná šírením nákazlivej choroby COVID-19 a s ňou spojené obmedzenia.

21. Vychádzajúc z uvedených zistení, ústavný súd dospel k záveru, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, ktoré boli spôsobené nielen skutkovou zložitnosťou veci či v dôsledku správania sťažovateľky, ale najmä nečinnosťou, ale aj neefektívnou činnosťou okresného súdu. Ústavný súd preto vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní (bod 1 výroku tohto nálezu).

22. V nadväznosti na výrok 1 tohto nálezu a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázal, aby okresný súd v napadnutom konaní konal bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku tohto nálezu).

23. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

24. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti žiada o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 5 000 eur, ktorého výšku odôvodňuje stavom právnej neistoty vyplývajúcim z nečinnosti okresného súdu a preukázaným vznikom materiálnej škody.

25. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

26. Pri určení primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

27. S poukazom na doterajšiu dĺžku napadnutého konania, na jeho skutkovú zložitost', na čiastočný podiel s'ťažovateľky na vzniknutých priet'ahoch a na konštatovanú nečinnosť a neefektívnu činnosť okresného súdu, s prihliadnutím aj na objektívne prekážky postupu súdu vyvolané pandemiou ústavný súd považoval priznanie sumy 200 eur pre s'ťažovateľku za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) (bod 3 výroku nálezu). Ústavný súd nevyhovel časti s'ťažnosti, v ktorej s'ťažovateľka žiadala priznať finančné zadost'učinenie nad ústavným súdom priznanú sumu (bod 5 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

28. Ústavný súd priznal s'ťažovateľke (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 492,32 eur (bod 4 výroku nálezu) vrátane dane z pridanej hodnoty, keďže právny zástupca s'ťažovateľky je platcom tejto dane. Pokiaľ ide o priznanú výšku nároku, bol viazaný návrhom s'ťažovateľky.

29. Pri výpočte trov právneho zastúpenia s'ťažovateľky ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2022 je 193,50 eur a hodnota režijného paušálu je 11,63 eur. S'ťažovateľke vznikol nárok na náhradu trov konania za tri úkony právnej služby uskutočnené v roku 2022 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie s'ťažnosti ústavnému súdu a stanovisko k vyjadreniu okresného súdu). Ústavný súd jej priznal nárok na náhradu trov len za dva úkony, keďže náhradu za tretí úkon (stanovisko k vyjadreniu okresného súdu) si s'ťažovateľka neuplatnila.

30. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu s'ťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. augusta 2022

Peter Straka
predseda senátu